

<i>student</i>	<i>predmet</i>	<i>vježba</i>
Giulio Settimo	GLUMA IV; Uloga	Karolina Nojber

Proces

Ovo semestre radimo na tekst. Radimo Karolina Nokjberg. Ja igram Kao drugi brat, ili Kao maska u komediju dell'artu i kao prostitutka.

Kako se radi na lik kada se ima tekstu? Ili bolje koja je tehnika za raditi na tekst? ...mislim da je to što mi moramo naučiti.

Krenuli smo analizirati scena po scena i je bilo jako interesantno za to cilj koji gore sam opisao.

Na primjer analiziramo scena o otac.. pročitao sam već prije ova scena, a za mene izgledala je dobra, interesantna... ali poslije da smo analizirali... razumijem, kolko je bitna je fascinantna ova scena. Nije možda to da moramo tražiti i naučiti.. da svaki scena koji igramo bude zanimljiva... (ljubav s našom likovom ili je na prvi pogled ili moramo to tražiti)

Radili smo još s Asistent Majkl i tamo mislim da krenuo sam razumjeti sistem. Na kraj je to ovo što tražim, sistem za raditi kada nema ljubav na prvi pogled.

Prije se pročita i se traži ciljevi. (tako sam radio). Ali to nije točno, već na ovaj rad, izgubio sam se:

moram tražiti ciljevi o moji lik kada rade kao glumac, ili kao lik da je taj lik koji je na sceni u scenu.

Poslije sam razumio da nije bitno, bitno je cilj o trenutak koji je lik na sceni, nije bitno ako je u predstvu, ili u život. Ali isto tako nije bilo za mene sve jasno. Što je falio? SITUACIJA!

Falio je meni anilizi o situaciju. Ako ne se analizira kad i kako i zašto i tko i gdje. Sada to sam napravio i našao sam svaki cilj o moj lik.

Ali sve to nije dosta. Najbitnija stvar koji se mora naučiti kako

se raditi je razumjeti što se dogodi na sceni. Zato što ako to ne znamo sve što gore sam napisao je ništa. Što se dogodi je što se promjeni!

Tako za kraj proces, kad se pročita tekst, je ovo:

- Što se dogodi?
- Kada gdje zašto kako tko.
- Ciljevi.

Interesantno je isto neki govor koji sam imao s mojim kolegama Jakov, poslije glumu. Za njega je jako bitno vidjeti koji godine imaju ovi dva brata. Na početku i meni isto bilo je bitno za razumjeti kako smo. Ali sad razumijem da nije to bitno, zato što nije to što publika vidi. Možda je dobro u našu glavu imati ovu detalj ali na kraj ništa neće se promijeniti. Nećemo sigurno brinuti naša sestra, mi smo na tatina strana. To je naš život.

Rad u klasi

U klasi pričali smo o što je za nas ovaj tekst, koji poruka ima unutra.

Meni se čine (a manje više svima) da je glumatski priča, je jako vezena s naš rad.

Ali svaki od nas je imao drugi ideja o što je to točno. Na primjer svi su pričali o Karolina, ako je dobra, ili zločesta. Nije to važno mislim. Glumac ne suduje nikad, mora biti u sredinu kada analizira, a kada glumi, mora biti na stranu od svoji liku! Ako nije na likovnu stranu, bolje da ne rade glumu.

Za mene karolina je interesantna (zato ako nije nisu pisali od nju)

Ali je interesantna zato što ona izgubi sebe u glumi, ona krene glumiti za sebe, se ljuti na publika, a ne sa sobom. Toj je njenom kriv, a tu se dogodi da sve pada, sve svoj život, sve svoj ideal.

Ali na kraj još se bavi glumu. Kao je radio prije svoji tatu, ali na svoj smjeru... i ne za sebi... za svoj publiku.

To je velika razloga za mene. O početka do kraj.

Ali još mnoge stvari su došle vani, jako zanimljive. A još zanimljivo kada smo analizirali s profesorom Raponjom.

Što se tiče tablicu nisam još krenuo raditi. Ali slijedeći puta koji ću vam pisati, pisat ću o tome.

Lijepi pozdrav,

Giulio Settimo